

GİDERKEN BİR MUŞTU GİBİYDİLER

Ali DEĞİRMENCİ

Macide Göç Türkmen

O, içinde güneşler biriktirdiği yüreğiyle çocukların elinden tuttu.

O, soğuk ve rutubetli bodrum katlarında yaşam mücadelesi veren kız öğrencilerin, çoğu yoksul ve hüznü; ama onurlu ve kararlı kadınların, sevgisizlikten üşüyen annelerin, acıyı bal eyleyen direngen genç kızların elinden tuttu, onların yaşamına anlam kattı.

Bacılarımıza ablalık, kızlarımıza analık, bizlere vefalı dostluk, bilmeyenlerimize öğretmenlik, bilenlerimize öğrencilik yaptı. Dertlerimize ortak, sıkıntılarımıza ilaç olmaya çalıştı. Suyumuzu, soframızı, saflarımızı kirletmeye kalkanlara cesaretle karşı durdu. Mutluluklarımızı, sevinçlerimizi, rızığımızı, başarılarımızı bir tevazu ve içtenlik örneği olarak paylaştı.

Zihnimizi, yüreğimizi, evimizi, mahallemizi arındırma, onarma eylemini vahyin kılavuzluğu altında somutlaştırdı. Gösterişten uzak; fakat anlamlı ve derinlikli çabalarla şahitliğini ikame ettirdi. Kaçınmadı, yüksünmedi, yakınmadı. Bir eli hep taşın altındaydı. Öncülerden oldu; öncülere öncülük etti. O, çok uzaklara uzanacak kadar cesur, zinde ve istekliydi. Bizden olan, bizim olan her şeye sevgi ve şefkatle bakan gözleri vardı.

O, güzel söze, hak söze bağlananlardandı. Direnişe, sabra, özgürlük ve adalete, tevhide bey'at etmişti. Sözünden hiç dönmedi. Korkup kaçmadı, eğilip bükülmedi. Kur'an'ın aydınlık çizgisinde; Allah'a çağırın, salih amelde bulunan ve gerçekten ben müslümanlardanım diyenlerin çağrısına ve çılgınlığına can verdi, güç kattı.

Ak kağıt da kara kalem de onun inancına ve gayretlerine tanıktır. Gökyüzü tanıktır, yeryüzü tanıktır. Ardından hem hüznü hem de gıptaıyla bakan yüzlerce, binlerce dost yüzü, dost yüreği tanıktır. Dergi sayfaları, fakülte ve adliye koridorları, direniş meydanları onun azmine tanıktır. Sadece eşi, kardeşi, çocukları, yakınları değil; uzakta ve yakında “Şahidiz ya Rab!” nidalarıyla onu Hakk'a uğurlayan, onun göç hazırlığına eşlik eden nice güzel insan tanıktır!

Onu Beyazıt'a, Çağlayan'a, Sultanahmet'e, Ankara'ya, Sivas'a, Malatya'ya sorun. Onun ayak izlerine sadık dostlar gibi şahitlik ettiklerinizi göreceksiniz. Copların, şiddetin, gazın, korkunun, sinmişliğin onun defterinde “Yalnızca direnerek var oluruz!” diye karşılık bulduğunu gördük hep.

O, İmran'ın karısının çocuğunu Allah yolunu adaması gibi, hayatını Allah yoluna adadı. Yıllarını bir Kur'an neslinin oluşması için harcadı. Adananlardan oldu, her şeyini İslam davasına vakfetti.

Biz onun imanına, hayatına, ahlakına ve mücadelesine şahidiz.

Onu kabul et ya Rab, onu öncülerin yoldaşı kıl, onu ahiret yurdunun bitimsiz nimetleriyle, güzellikleriyle rızıklandır!

ÖZLEM HİCRAN ÖZYURT

Sen, doğrular mektebinde yetiştin.

Özlemlerimize, umutlarımıza; yarınlarımızı, çocuklarımızı düşünerek ve güzel bebeklerini bırakarak gittin.

Güzel yaşamayı, Allah'ın yürüyen ayetlerinden olmayı başarmak, somutlaştırmak için geceni gündüzüne kattın. Aydınlığı, iyiliği, hakkaniyeti çoğaltmak amacıyla koşuşturup durdun hep. Ve ömrünü güzel bir geleceğe vakfettin.

Toprağa inatla kök salmış bereketli bir ekin yumağı gibiydin. Bismillah boylu çocuklarımızın özenle elinden tuttu. Arı duru ve muhkem bir iman izdihamı mayalanmıştı yüreğinde senin. Soluk soluğa, saflarımızı onarmaya çabaladın. Yazdın, yorumladın, sorguladın. Yürüdün, koştu, yardımlaştın.

Hünerli ve özgürleştirici bir kavga bilinciyle, bir yürek intifadasıyla büyüdün.

Hep bir yerlere yetişmek ister gibiydin. İnancın ve inkılabın ekmeğine; çığlıklarını, gözyaşlarını ve alın terini kattın. Zulmün yakıcı dayatmalarına karşı, Kur'an'ın gölgesinde öbek öbek boy veren başaklara düştü yolun. Biliyordun ki özgürlük, bilincin ve direnişin çocuğu, izzetin ve adanmışlığın armağanıydı. Direndin; dilini yüreğine ekledin. Kur'an ocağında büyüyen kızlarla dokundun, gürbüz insan ağacına.

Tevhid evinin, doğrular mektebinin kızı.

Bir kıvılcım, bir kıyam şarkısı, patlayan taptaze bir gonca gibi dua ve haykırışlarınla silkelediğin alanlar tanığındır.

Taşlaşmış yüreklere karşı saf tuttuğunuz, birbirine omuz vermiş ayetler gibi elif elif düştüğünüz yollar tanığındır.

Çığlığından özgürlük iklimine havalanan, muştu ve zaferle yere ağan binlerce güvercin ve ehabil tanığındır.

Özyurduna giderken bizleri nasıl da mahzun bıraktın.

Mücadeleni sürdüreceksin, tevhid evine, direniş ve özgürlük çizgisine haneler getirmeyeceğiz. Özlemini duyduğun güzelliklere, onurlu ve anlamlı bir geleceğe ulaşma azmi, bizim de azıığımız olacak.

Doğrular evinde, tevhid mektebinde yetiştin.

Giderken içimizi ayaklandıran bir muştu gibiydin!

Ali DEĞİRMENCİ